

**EKONOMİK DENGİ İÇİN YENİ VERGİLER İHDASI İLE 1.7.1964 TARİHLİ VE
488 SAYILI, 2.7.1964 TARİHLİ VE 492 SAYILI, 7.11.1984 TARİHLİ VE
3074 SAYILI 25.10.1984 ARIHLİ VE 3065 SAYILI, 31.12.1960 TARİHLİ VE
193 SAYILI, 21.7.1953 TARİHLİ VE 6183 SAYILI, 2.2.1981 TARİHLİ VE
2380 SAYILI, 15.7.1963 TARİHLİ VE 277 SAYILI KANUNLARIN
BAZI MADDELERİNDE DEĞİŞİKLİK YAPILMASI
HAKKINDA KANUN**

Kanun Numarası : 3986

Kabul Tarihi : 4/5/1994

Yayımlandığı Resmî Gazete : Tarih : 7/5/1994 Sayı : 21927

Yayımlandığı Düstur : Tertip : 5 Cilt : 33

I. BÖLÜM

Ekonomik Denge Vergisi

Verginin Mükellefi

Madde 1 – Aşağıda sayılan mükellefler ekonomik denge vergisine tabidirler:

- a) Kazanç ve iratlarını yıllık, münferit ve özel beyanname ile beyan eden gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri,
- b) Ticari ve mesleki kazançları götürü usulde tespit edilen gelir vergisi mükellefleri,
- c) Gelir Vergisi Kanununun 3946 Sayılı Kanunla değişmeden önceki 94 üncü maddesinin (A) fıkrasının 8 ve 15 numaralı bentlerinde yazılı matrahları muhtasar beyanname ile beyan eden gelir ve kurumlar vergisi mükellefleri,
- d) Bu Kanunun yayımı tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi veya Bakanlar Kurulu üyesi sıfatıyla ücret geliri elde edenler,
- e) Bu Kanunun yayımlandığı tarihte ücret geliri elde eden ve 1993 yılında elde ettikleri ücretlerinin vergi matrahı toplamı 600 000 000 lirayı aşan ücretliler (yönetim ve denetim Kurulları başkanı ve üyeleri ile tasfiye memurlarına bu sıfatları dolayısıyla ödenen veya sağlanan para, ayın ve menfaatler dahil).

Verginin Konusu, Matrahı ve Oranı

Madde 2 – Ekonomik denge vergisi:

- a) Gelir veya kurumlar vergisine ilişkin olarak 1994 takvim yılında verilmesi gereken yıllık, özel veya münferit beyannamelerdeki matrahlar üzerinden %10;
- b) Ticari ve mesleki kazançları götürü usulde tespit edilen gelir vergisi mükelleflerinin 1994 takvim yılına ilişkin götürü matrahları üzerinden (daha önce götürü usulde vergilendirilmekte iken, bu Kanunun yayımlandığı tarihte gerçek usulde vergilendirilen ve 1994 yılında yıllık gelir vergisi beyanamesi vermeyen mükelleflerin vergi matrahı, götürü usule tabi iken girdiği sınıf ve derecenin 1994 yılındaki götürü matrahıdır.) %10;

c) Gelir Vergisi Kanununun 3946 sayılı Kanunla değişmeden önceki 94 üncü maddesinin (A) fıkrasının 8 ve 15 numaralı bentlerine göre 1994 takvim yılında verilmesi gereken muhtasar beyannamelerde yer alan bu bentler kapsamına giren matrahlar üzerinden %5;

d) Bu Kanunun yayımı tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi veya Bakanlar Kurulu üyesi olanların, 1993 takvim yılında bu sıfatları dolayısıyla aldıkları ücretlerin gelir vergisi matrahı toplamı üzerinden %10;

e) **(İptal bent: Anayasa Mahkemesinin 6/7/1995 tarihli ve E: 1995/4, K:1995/28 sayılı kararı ile)**

oranında alınır.

İstisnalar

Madde 3 – Aşağıda yazılı beyan edilen matrahlar üzerinden ekonomik denge vergisi alınmaz:

a) Yıllık beyanname ile beyan edilen gelir vergisi matrahının ücret gelirine isabet eden kısmı 600 000 000 liranın altında kalan ücret gelirleri,

b) Gelir Vergisi Kanununun 3946 sayılı Kanunla değişmeden önceki 94 üncü maddesinin (A) fıkrasının 8 numaralı bendinde yer alan matrahlardan gelir vergisi tevkifat oranı 0 (sıfır) olarak uygulananlar.

Beyan ve Ödeme

Madde 4 – Ekonomik denge vergisi aşağıda belirtilen sürelerde beyan üzerine veya idarece tarh edilerek ödenir.

a) 1994 yılında verilmesi gereken yıllık gelir veya kurumlar vergisi beyannameleri ile beyan edilmesi gereken matrahlar üzerinden hesaplanan ekonomik denge vergisi; bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte, gelir veya kurumlar vergisi beyannamelerinin verilme süresi başlamış veya geçmiş olanlarda, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içinde, kanuni beyanname verme süresi başlamamış olanlarda ise beyanname verme süresi içinde ayrı bir beyanname ile beyan edilir. Bu vergi kanuni beyanname verme süresi başlamış veya geçmiş olanlarda ilki bu vergiye ilişkin beyanname verme süresi içinde, diğerleri Temmuz, Eylül, Kasım ve Aralık aylarında; kanuni beyanname verme süresi başlamamış olanlarda ise ilki beyannamenin verildiği ayda diğerleri bu ayı takip eden ikinci, dördüncü, altıncı ve yedinci ayda olmak üzere beş eşit taksitte ödenir.

b) Gelir Vergisi Kanununun 3946 sayılı Kanun ile değişmeden önceki 94 üncü maddesinin (A) fıkrasının 8 ve 15 numaralı bentlerinde yazılı matrahlar üzerinden hesaplanan ekonomik denge vergisi, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir ay içinde verilecek bir beyanname ile beyan edilerek aynı süre içinde ödenir.

c) Münferit veya özel beyanname ile beyan edilen matrahlar üzerinden hesaplanan ekonomik denge vergisi, bu beyannamelerin verilme süresi içinde beyan edilir ve bu süre

içinde ödenir.

d) Ticari veya mesleki kazançları götürü usulde tespit edilen gelir vergisi mükelleflerinin götürü matrahları üzerinden hesaplanan ekonomik denge vergisi, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren bir ay içinde idarece tarh edilir ve ilki tarh süresi, diğerleri Ağustos, Eylül, Ekim ve Kasım ayları içinde olmak üzere beş eşit taksitte ödenir. (Bu Kanunun 2 nci maddesinin (b) bendinin parantez içi hükmüne göre hesaplanan verginin tarh, tahakkuk ve ödenmesi hakkında bu bent hükmü uygulanır.)

e) Bu Kanunun yayımı tarihinde Türkiye Büyük Millet Meclisi veya Bakanlar Kurulu üyesi olanların, 1993 takvim yılında bu sıfatları dolayısıyla aldıkları ücretlerin vergi matrahlarının toplamı üzerinden hesaplanan ekonomik denge vergisi, bu Kanunun yayımı tarihinden sonra yapılan birinci ve ikinci ücret ödemelerinden tevkif edilmek suretiyle iki eşit taksitte ödenir.

f) **(İptal bent: Anayasa Mahkemesinin 6/7/1995 tarihli ve E: 1995/4, K:1995/28 sayılı kararı ile)**

g) Gelir ve kurumlar vergisinde ikmalen, resen veya idarece tarhiyata konu olan matrahlar üzerinden de bu vergi tarh edilir.

II. BÖLÜM

Net Aktif Vergisi

Verginin Konusu, Mükellefi ve Sorumlusu

Madde 5 – Net aktif vergisinin konusunu:

a) Bilanço esasına göre defter tutmak mecburiyetinde bulunan gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerinin 1993 yılı hesap dönemi sonu itibariyle düzenledikleri bilançolarında yer alan net aktifleri veya bunların 1993 yılı hesap dönemindeki gayrisafi hasılatları,¹

b) İşletme hesabı esasına göre defter tutan gelir veya kurumlar vergisi mükellefleri ile serbest meslek erbabının 1993 yılı hesap dönemi sonu itibariyle çıkardıkları envanter ve amortisman kayıtlarında yer alan varlıklar veya bunların 1993 yılı hesap dönemindeki gayrisafi hasılatları,²

teşkil eder.

Dar mükellefiyet esasına göre vergilendirilen gelir veya kurumlar vergisi mükelleflerinin Türkiye'deki işletmelerine ait bilançolarında veya envanterlerinde yer alan net aktifleri veya bunların gayri safi hasılatları da bu vergiye tabi tutulur. Adi ortaklık, adi

¹ Bu bendin, gelir vergisi mükellefleri için net aktif vergisinin konusunu 1993 yılı hesap dönemindeki gayrisafi hasılatlarının teşkil etmesine ilişkin bölümü, Anayasa Mahkemesinin 26/11/1997 tarih ve E.: 1997/54, K.: 1997/67 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

² a - Bu bendin Kurumlar vergisi mükellefleri için Net Aktif Vergisinin konusunu 1993 yılı hesap dönemindeki gayri safi hasılatlarının teşkil etmesine ilişkin bölümü, Anayasa Mahkemesinin 13/7/1995 tarih ve E.1994/85,K.1995/32 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

b - Bu bendin Serbest meslek erbabı için Net Aktif Vergisinin konusunu 1993 yılı hesap dönemindeki gayri safi hasılatlarının teşkil etmesine ilişkin bölümü, Anayasa Mahkemesinin 18/7/1995 tarih ve E.:1995/7, K.: 1995/35 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

komandit şirket veya kollektif şirketin net aktif vergisi, bu ortaklık ve şirketlerce ödenir. Bu vergi bir defaya mahsus olarak alınır.

Net aktiften maksat, Vergi Usul Kanununun 175 ve mükerrer 257 nci maddeleri uyarınca tespit edilen muhasebe standartlarına, tek düzen hesap planına ve mali tabloların çıkarılmasına ilişkin usul ve esaslara uygun olarak düzenlenmiş bilançonun aktifinde yer alan işletme varlıklarıdır. Nazım hesaplarda gösterilen tutarlar varlık addolunmaz. İşletme hesabı esasına göre defter tutanlar ile serbest meslek erbabının dönem sonundaki emtia mevcudu ile amortisman tabi iktisadi kıymetlerinin net değerleri bunların net aktiflerini oluşturur. Bu kanunun IV üncü bölümünde yer alan hükümlere göre ek motorlu taşıtlar vergisine tabi olan taşıtlar, net aktifin tespitinde dikkate alınmaz. Gayrisafi hasılat ise, aynı mevzuata uygun olarak düzenlenmiş gelir tablosunda yer alan, satılan mal ya da hizmetler karşılığında alınan ya da tahakkuk ettirilen tutarları ifade eder.³

Verginin Matrahı ve Oranı

Madde 6 – Net aktif vergisi, bilanço esasına tabi olan mükelleflerin bilançolarının aktifinde, diğer mükelleflerin envanterlerinde yer alan varlıkların net değeri veya bunların dönem içindeki gayrisafi hasılatları üzerinden hesaplanır. Varlıkların net değeri, Vergi Usul Kanununa göre değerlendirilmiş varlıkların değerinden, sadece aynı Kanuna göre ayrılmış amortisman ve karşılıkların indirilmesi sonucu bulunan değerdir. Varlıkların net değerinin hesaplanmasında yeniden değerlendirme sonucu bulunan değer esas alınır. Gayrisafi hasılat, toplam satış tutarlarından, sadece satış indirimleri düşülmek suretiyle hesaplanır. Gelir Vergisi Kanununun 42 nci maddesi kapsamında faaliyet gösterenlerin net aktif değerlerinin hesaplanmasında, yıllara sari inşaat işleriyle ilgili olarak aktifleştirdikleri inşaat ve onarma maliyetlerinden sadece 1993 yılı hesap dönemine ilişkin olanları dikkate alınır.⁴

Net aktif vergisinin oranı, net aktif değerleri üzerinden %1,5, gayrisafi hasılat üzerinden serbest meslek erbabında %2, diğer mükelleflerde %05'tir. Bu oranların yukarıdaki fıkra da belirtilen matrahlara uygulanması suretiyle bulunan tutarlardan yüksek olanı bu verginin tarhına esas alınır.

Banka ve sigorta muameleleri vergisinin mükellefi olanlar ile özel finans kurumlarında

³ Bu fıkranın son tümcesi Kurumlar vergisi mükellefleri ile sınırlı olarak Anayasa Mahkemesinin 13/7/1995 tarih ve E.: 1994/85, K.: 1995/32 sayılı kararı ile Serbest meslek erbabı yükümlülerle sınırlı olarak Anayasa Mahkemesinin 18/7/1995 tarih ve E.: 1995/7, K.: 1995/32 sayılı kararı ile iptal edilmiş iken, tümcenin tamamı Anayasa Mahkemesinin 26/11/1997 tarih ve E.: 1997/54, K.: 1997/67 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

⁴ a -Bu fıkranın Kurumlar vergisi mükellefi olup da bilanço esasına tabi mükelleflerin vergi matrahında gayri safi hasılatın esas alınmasına ilişkin bölümü Anayasa Mahkemesinin 13/7/1995 tarih ve E.:94/85, K.:95/32 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

b -Bu fıkranın Serbest meslek erbabının vergi matrahında 1993 yılı hesap dönemindeki gayri safi hasılatlarının esas alınmasına ilişkin bölümü, Anayasa Mahkemesinin 18/7/1995 tarih ve E.:1995/7, K.:1995/35 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

c -Bu fıkranın, gelir vergisi mükellefi olup da bilanço esasına tabi mükelleflerin net aktif vergisi matrahının gayrisafi hasılat üzerinden hesaplanmasına ilişkin bölümü, Anayasa Mahkemesinin 26/11/1997 tarih ve E.: 1997/54, K.: 1997/67 sayılı kararı ile iptal edilmiştir.

ve dış ticaret sermaye şirketlerinde bu vergi, bunların sadece net aktifleri üzerinden hesaplanır. Bu hesaplamada bankaların, sigorta şirketlerinin ve özel finans kurumlarının net aktif değerlerinin 1/2'si esas alınır.

Beyannamenin Verilmesi, Verginin Tarhı ve Ödenmesi

Madde 7 – Mükellefler, net aktif vergisini, gelir veya kurumlar vergisi mükellefi olarak bağlı bulundukları vergi dairesine, adi ortaklıklar, adi komandit şirketler ve kollektif şirketler ise katma değer vergisi bakımından bağlı bulunan vergi dairesine, bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren iki ay içinde verecekleri beyannamelerle tarh ve tahakkuk ettirirler. Verilecek beyannameye 1993 yılı hesap dönemi sonuna ilişkin bilançonun ve 1993 yılı hesap dönemi gelir tablosu veya işletme hesabı özeti, serbest meslek kazanç özeti ve envanter listesinin eklenmesi zorunludur. Net aktif değerinin 10 milyar lirayı veya gayrisafi hasılat tutarının 30 milyar lirayı aşması halinde, bilanço ve gelir tablosunun, mali tabloların çıkarılmasına ilişkin usul ve esaslara uygun olarak düzenlendiği ve bu tablolara göre net aktif veya gayrisafi hasılat tutarının doğru hesaplandığı konusunda, aktif toplamı 10-50 milyar lira veya gayrisafi hasılat tutarı 30-150 milyar lira arasında olanları serbest muhasebeci mali müşavirlere ve bu rakamları aşanları yeminli mali müşavirlere olmak üzere, 3568 sayılı Kanuna göre yetki almış meslek mensuplarına rapor düzenletmeye ve bu konuya ilişkin usul ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

Net aktif vergisi, ilki beyanname verme süresi içinde, diğerleri ise 1994 yılının Ağustos, Ekim, Aralık aylarında ve 1995 yılının Şubat ayında olmak üzere beş eşit taksitte verginin tarhına yetkili vergi dairesine ödenir. Mükelleflerin, net aktif değerleri veya gayrisafi hasılatları üzerinden ödeyecekleri bu vergi, beyan edilen matrahları ne olursa olsun, 10 milyon liradan az olamaz.

III. BÖLÜM

Ek Gayrimenkul Vergisi

Madde 8 – 29.7.1970 tarihli ve 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanununun 1 ve 12 nci maddelerinde yazılı binalar ve arsalar 1994 yılı Emlak Vergisi matrahları üzerinden bir defaya mahsus olmak üzere ek gayrimenkul vergisine tabidir.

Sahip olunan konutlardan brüt alanı 150 m²'yi geçmeyen ve mükellefçe seçilen bir tanesi bu vergiden müstesnadır. Emlak Vergisi Kanununda yer alan daimi ve geçici muafıklar ile istisnalar, vergi bakımından da geçerlidir. Kanunun yürürlüğe girdiği tarih itibarıyla bina ve arsa yönünden emlak vergisi mükellefi olanlar, bu verginin de mükellefidirler. Bu vergi, Emlak Vergisi Kanununda yazılı matrahlar ve nispetler üzerinden hesaplanır; emlak vergisi için verilen beyanname bu vergi içinde verilmiş sayılır. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihe kadar emlak vergisi beyannamesini vermiş olanlar için emlak vergisi beyanları üzerinden belediyelerce ek gayrimenkul vergileri hesaplanır. Hesaplanan vergi tebliğ ve tahakkuk etmiş sayılır. Bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra emlak vergisi beyannamesinin verilmesi halinde, beyannameye yer alan matrahlar üzerinden ayrıca emlak vergisi kadar ek gayrimenkul vergisi tahakkuk ettirilir. Sahip olunan konutlardan brüt alanı 150 m²'yi geçmeyen ve mükellefçe seçilen bir tanesi için ek gayrimenkul vergisi hesaplanmaz. Bu verginin fuzulen hesaplanması halinde, fazladan

tahsil edilen ek gayrimenkul vergisi, 1994 yılı emlak vergisi veya ek gayrimenkul vergisinin ikinci taksidinden mahsup edilir. Mahsup edilemeyen kısım ileriki yılların emlak vergisinden mahsup edilir. İstisnaya tabi tutulan konutun bu istisnadan yararlanan tek konut olmadığının iddia edilmesi halinde bunun ispatı ilgili belediyelere aittir.

Beyan üzerine, beyanname verme süresi içinde tarh ve tahakkuk ettirilen vergi, ilki beyanname verme süresi içinde, diğeri emlak vergisi ikinci taksidinin ödeme süresinde olmak üzere iki eşit taksitte ödenir.

IV. BÖLÜM

Ek Motorlu Taşıtlar Vergisi

Madde 9 – 18.2.1963 tarihli ve 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanununun 5 inci ve 6 ncı maddelerinde yer alan (I), (II), (III) ve (IV) sayılı tarifelere göre vergiye tabi olan ve bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte ilgili sicilde kayıt ve tescilli bulunan taşıtlardan; yolcu ve yük taşımacılığında kullanılanlar hariç, ticari işletmeye dahil olan ancak taşımacılık faaliyetinde kullanılmayanlar dahil olmak üzere, değeri 500.000.000 lirayı geçenler değerlerinin % 4'ü oranında, 1.000.000.000 lirayı geçenler ise değerlerinin % 8'i oranında bir defaya mahsus olmak üzere, ek motorlu taşıtlar vergisine tabidir. 197 sayılı Kanunun tarifler, mükellef, istisna ve muafiyetlere ilişkin hükümleri bu vergi için de geçerlidir. Hesaplanan vergi, 1 Temmuz 1994 tarihinde taşıtların kayıt ve tescilinin yapıldığı yerin vergi dairesince tahakkuk ve tebliğ edilmiş sayılır ve 31 Temmuz 1994 tarihine kadar motorlu taşıtlar vergisi ikinci taksidi ile birlikte ödenir.

Taşıtın değeri, 31.12.1993 tarihi itibarıyla, motorlu kara taşıtlarında 2.7.1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 43 üncü maddesine göre belirlenen kasko sigortasına esas değeri, motorlu kara taşıtı dışındaki taşıtlarda ise varsa sigortasına esas değeri, sigortası bulunmayanlarda rayiç bedelidir. Motorlu kara taşıtı dışındaki taşıtların sigortasına esas değeri veya rayiç bedeli, taşıtların kayıt ve tescillerinin yapıldığı yerin vergi dairelerine bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren bir ay içerisinde bir beyanname ile beyan edilir. Beyanname verilmemesi veya hariç bedelin noksan bildirildiğinin tespiti halinde taşıtın değeri, takdir komisyonu tarafından takdir edilir.

V. BÖLÜM

Ortak Hükümler

Kanunların Uygulama Alanı

Madde 10 – Bu Kanunun uygulamasında aşağıdaki hususlar dikkate alınır.

a) Bu Kanuna göre tarh ve tahakkuk ettirilerek ödenen vergiler hakkında, bu Kanunda hüküm bulunmayan hallerde; 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanunu, 197 sayılı Motorlu Taşıtlar Vergisi Kanunu, 1319 sayılı Emlak Vergisi Kanunu, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun hükümleri uygulanır.

b) Dar mükellefiyette, mükellefin Türkiye'deki daimi temsilcisi, birden fazla daimi temsilcisinin mevcut olması halinde mükellefin tayin edeceği daimi temsilci, tarhiyat tarihine

kadar herhangi bir tayin yapılmamışsa daimi temsilcilerden herhangi birisi, daimi temsilcisinin bulunmaması halinde işlemleri mükellef adına yapanlar, bu Kanunda yer alan vergilerle ilgili ödevlerin yerine getirilmesinden sorumludur. Maliye Bakanlığı, vergi alacağının emniyet altına alınması amacıyla dar mükellefiyette vergi sorumlusu tayin etmeye yetkilidir.

c) Bu Kanuna göre tarh ve tahakkuk ettirilerek ödenen vergiler, gelir ve kurumlar vergisi uygulamasında gider yazılmaz. Bu vergiler, bu Kanunca aksine hüküm olmadıkça, hiç bir vergiden mahsup edilemez ve mükellefe iade olunmaz. 5422 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 8 inci maddesinin birinci fıkrasının 4 numaralı bendinde yer alan her nevi yatırım fonları ile yatırım ortaklıklarının kazançları ve varlıkları hakkında bu Kanun ile getirilen vergiler tarh, tahakkuk ettirilmez ve ödenmez.

d) Bu Kanuna göre ödenecek vergiye ilişkin usul ve esaslar ile verilmesi gereken beyannamelerin şekil, muhteva ve eklerini belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

e) Tarh dönemi geçtikten sonra, bu Kanunda yer alan vergilerle ilgili olarak bulunan matrah farkları üzerinden de ikmalen ve resen tarhiyat yapılır.

f) Bu Kanuna göre tahsil edilen vergiler üzerinden 2.2.1981 tarihli ve 2380 sayılı Kanun ile 27.6.1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanuna göre mahalli idarelere pay verilmez.

g) 2.2.1981 tarih ve 2380 sayılı Belediyelere ve İl Özel İdarelerine Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden Pay Verilmesi Hakkında Kanunun 1 inci maddesi ile genel bütçe vergi gelirleri tahsilat toplamı üzerinden aynı Kanunun Geçici 3 üncü maddesine atfen 1994 yılı Bütçe Kanununun 60 ıncı maddesinin (d) bendi uyarınca, belediyeler için ayrılmakta olan %8.55 oranındaki pay, bu Kanunun yayımlandığı tarihi izleyen aydan itibaren 31.12.1994 tarihine kadar %7.55 olarak uygulanır.

VI. BÖLÜM

Damga Vergisi Kanunu ile İlgili Değişiklik

Madde 11 – (1/7/1964 tarih ve 488 sayılı Kanunun mükerrer 30 uncu maddesine fıkra eklenmesiyle ilgili olup, yerine işlenmiştir.)

VII. BÖLÜM

Harçlar Kanunu ile İlgili Değişiklik

Madde 12 – (2.7.1964 tarih ve 492 sayılı Kanunun mükerrer 138 inci maddesine fıkra eklenmesiyle ilgili olup, yerine işlenmiştir.)

VIII. BÖLÜM

Akaryakıt Tüketim Vergisi Kanunu ile İlgili Değişiklik

Madde 13 – (7.11.1984 tarih ve 3074 sayılı Kanunun 4 ve 6 ıncı maddelerinin değiştirilmesiyle ilgili olup, yerine işlenmiştir.)

IX. BÖLÜM

Katma Değer Vergisi Kanunu ile ilgili Değişiklik

Madde 14 – (25.10.1984 tarih ve 3065 sayılı Kanunun 49 uncu maddesine bir fıkra eklenmesiyle ilgili olup, yerine işlenmiştir.)

X. BÖLÜM

Gelir Vergisi Kanunu ile İlgili Değişiklik

Madde 15 – (31.12.1960 tarih ve 193 sayılı Kanuna bir geçici madde eklenmesi ile ilgili olup, yerine işlenmiştir.)

XI. BÖLÜM

Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun ile İlgili Değişiklik

Madde 16 – (21.7.1953 tarih ve 6183 sayılı Kanunun 70 inci maddesinin bir bendinin değiştirilmesiyle ilgili olup, yerine işlenmiştir.)

XII. BÖLÜM

Belediyelere ve il Özel İdarelerine Genel Bütçe Vergi Gelirlerinden

Pay Verilmesi Hakkında Kanun ile İlgili Değişiklik

Madde 17 – (2.2.1981 tarih ve 2380 sayılı Kanuna ek madde eklenmesiyle ilgili olup, yerine işlenmiştir.)

XIII ÜNCÜ BÖLÜM

5237 Sayılı Belediye Gelirleri Kanunu ile Diğer Kanunlarla Belediyelere Verilen

Payların Belediye Vergi ve Resimleri Hükmünde Olduğuna Dair

Kanun ile İlgili Değişiklik

Madde 18 – (15/7/1963 tarih ve 277 sayılı Kanunun birinci maddesinin değiştirilmesiyle ilgili olup, yerine işlenmiştir.)

Kaldırılan Hükümler

Madde 19 – 12.4.1990 tarihli ve 3624 sayılı Kanunun 15 inci maddesinin (i) bendi yürürlükten kaldırılmıştır.

Geçici Madde 1 – Büyükşehir belediyeleri, belediyeler, il özel idareleri, bunlara ait tüzel kişilerin veya bunlara bağlı müstakil bütçeli ve kamu tüzel kişiliğini haiz kuruluşların 1.4.1994 tarihine kadar birikmiş olan Sosyal Sigortalar Kurumu prim borçları asılları ve ferileri ile 6183 sayılı Kanun hükümlerine göre takip olunan amme borçları asılları 1.4.1994 tarihinden itibaren herhangi bir zam, faiz uygulanmaksızın 2.2.1981 tarihli ve 2380 sayılı, 27.6.1984 tarihli ve 3030 sayılı Kanunlar uyarınca kendilerine verilen paylardan ilk taksit Kanunun yürürlüğe girdiği ayı takip eden aydan başlamak ve eşit taksitlerle olmak üzere 36 ay süre ile ilgisine göre Maliye Bakanlığı veya İller Bankası tarafından kesilerek belirlenecek hesaplara nakden veya hesaben ödenir. Bu borçlara (Sosyal Sigortalar Kurumuna olanlar hariç) 1.4.1994 tarihine kadar uygulanan gecikme zammı, gecikme faizi ve vergi cezaları ile

diğer cezaların tahsilinden vazgeçilir.⁵

Yürürlük

Madde 20 – Bu Kanunun 13 üncü maddesi 1.5.1994 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde, diğer maddeleri ise yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Yürütme

Madde 21 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür

⁵ Bu maddede geçen "...belediyeler..." sözcüğü; Anayasa Mahkemesinin 27/6/1995 tarih ve E.1994/90, K.1995/22 sayılı kararıyla; "Sosyal Sigortalar Kurumu prim borçları asılları ve ferileri..." sözcükleri yönünden iptal edilmiştir. (R.G.: 10.8.1995 - 22370)